

Drottning Silvia: Inledningsanförande vid ECPAT:s kunskapskonferens om barnsexhandel

Talare

Silvia Bernadotte
Drottning och ECPAT Sveriges
beskyddare

Datum

27 november 2006

Ett citat från Majgull Axelssons dokumentärroman ”Rosario är död” är på sin plats denna dag:

”En liten flicka dör i ett land långt borta. Vad angår det oss? Vad kommer det oss vid? I synnerhet som det hände för mer än ett decennium sedan. Hon hette Rosario Baluyot. Jag mötte henne aldrig, ändå följer hon mig ständigt. Det händer att jag drömmer att hon inte alls är död, att hon har fått växa sig vuxen och vacker. Då går hon i blommig klänning bakom mig och skrattar, hennes ansikte har mjuknat, hungerlinjerna har suddats ut, kroppen har skrubbats ren från smuts och skabb. I sådana drömmar är hon den hon var född att bli. I andra drömmar är hon den hon verkligen blev: en mager unge med gatubarnets torra hud och hårda händer, en liten flicka med undernäringens svarta streck ristade i ansiktet, ett döende barn med tovtigt hår och vilda ögon. Då går hon bakom min rygg – inte bara i drömmen utan också om dagarna – och viskar sina frågor: Vad var det för värld jag föddes till? Vad är det att vara människa om det som hände mig får lov att hända?”

Boken beskriver den elvaåriga filippinska flickan Rosarios korta liv. Hon föll offer för en västeuropeisk resenär, tillika läkare, vars sadistiska sexuella övergrepp ledde till barnets plågsamma död.

Det är idag, den 27 november 2006, på dagen 10 år och 3 månader sedan den första Världskongressen mot kommersiell sexuell exploatering av barn, invigdes. Kongressen ägde rum här i Stockholm 1996 och samlade representanter för 122 regeringar liksom företrädare för frivilligorganisationer och mellanstatliga organ. I och med detta internationella evenemang, som ECPAT tog initiativet till och som jag var beskyddare för, kom frågorna om barnpornografi, barnsexturism och trafficking av barn för sexuella syften att för första gången

sättas på världens politiska dagordning. Barnsexhandeln kom att föras från en ”nollfråga” till en Världskongress. En deklaration och aktionsplan antogs enhälligt. Den senare förpliktigar bland annat till utarbetande av nationella handlingsplaner. Världskongressens slutdokument slår även fast att kommersiell sexuell exploatering av barn representerar en komplex problematik som kräver åtgärder från samhällets alla sektorer.

Under de 10 år som gått har jag nära följt utvecklingen. Jag kan med sorg konstatera att sexhandeln med barn fortsatt är ett stort globalt problem där miljontals barn varje år faller offer för grova övergrepp och där efterfrågan till mycket stor del kommer från världens rika länder. Jag kan samtidigt med glädje konstatera många kreativa landvinningar och även att allt fler individer och yrkesgrupper engagerar sig i arbetet. Resebranschen och Internetleverantörerna är två sådana enormt viktiga aktörer i kampen mot barnsexturism respektive barnpornografi. En ”Uppförandekod” har utarbetats av ECPAT Sverige, vilken har undertecknats av ett stort antal charterföretag i många av världens länder.

ECPAT har varit banbrytande som sökt detta samarbete och jag vill ta tillfället att lyckönska ECPAT Sverige som i dagarna också fyllt 10 år.

I min egenskap av Beskyddare för den första Världskongressen mot kommersiell sexuell exploatering av barn, som talare och deltagare i många andra evenemang kring detta tema inklusive den andra Världskongressen, som hölls i Yokohama i december 2001, men även som beskyddare för ECPAT Sverige, samt inte minst som medmänniska och mor, har jag haft många skäl att sätta mig in väl i denna fråga. Arbetet mot kommersiell sexuell exploatering av barn är baserat på FN:s Konvention om barnets rättigheter, som antogs av Generalförsamlingen 1989 och som därefter ratificerats av 192 länder. Barnkonventionen stipulerar att varje individ i världen under 18 år, oavsett nationalitet, är att betrakta som minderårig och med särskilda rättigheter vad gäller skydd av vuxenvärlden, inklusive mot alla former av sexuella övergrepp och sexuellt utnyttjande.

Under de år som arbetet med att bekämpa barnsexhandel har bedrivits, har lagar skärpts i många länder, polis har utbildats och trappat upp bekämpningen samt börjat samarbeta internationellt. Allmänheten medvetandegörs alltmer och sändarländerna tar i ökande grad ansvar för sina medborgares agerande, bland annat genom tillämpning av extraterritoriell lagstiftning. Men i takt med dessa landvinningar breder problemet ut sig alltmer:

Nya destinationer blir ständigt föremål för barnsexturism. Anonymitet, tillgång på barn och upplevelsen av att vara fri från de sociala restriktioner som normalt styr människors beteenden på hemmaplan, kan få en person att göra sig skyldig till övergrepp i ett annat land. Rädsla för HIV/Aids-smitta är cyniskt nog också en stark drivkraft för många att söka unga sexualpartners. Ofta försvarar förövarna sitt beteende med att hävda att det är kulturellt accepterat, eller att de hjälper barnen genom att ge dem pengar eller mat. Därtill kommer att risken inte är stor att familj och arbetskamrater därhemma får veta. Såsom offentliggjorts genom media har denna typ av sexuellt utnyttjande även förekommit i samband med tjänsteresor och utlandsstationeringar och involverat också svenska medborgare.

Sedan Världskongressen i Stockholm har världen upplevt en enorm teknisk utveckling, inte minst vad gäller Internet. Missbruket av sådan teknik har i ökande grad blivit en fruktad fiende i kampen mot kommersiell sexuell exploatering av barn. Där barnpornografiskt material, dvs dokumentationer av övergrepp på barn, tidigare sändes med postpaket, kan det nu distribueras till hundratals mottagare över hela jorden på några få sekunder. Varje bild representerar en grov kränkning och förnedring av ett oskyldigt barn. Websidor med övergreppsbilder florerar idag på Internet. I ett svenskt fall återfanns inte mindre än 77.000 barnpornografiska bilder i en persons dator. Flertalet av dessa dokumenterade mannens egna övergrepp.

Oavsett vilken form av kommersiell sexuell exploatering barnet utsätts för, reduceras det till ett objekt och en handelsvara för den vuxnes nöjes skull eller ekonomiska girighet. Barnet blir offer för en djup kränkning med allvarliga skador av kropp och själ som följd. Ibland – som i Rosarios fall – med livet som insats. För att tala klarspråk: har ni talat med barn som har blivit utsatta? Det har ni säkert gjort! Men, också jag har talat med dem ... och det handlar alltid om trauma, men i många fall även om tortyr!

Det är min förhoppning att dagens konferens ska förmedla ökad kunskap till oss alla, kunskap som ska mana oss till ökade insatser mot barnsexturism, barnpornografi och trafficking.

En miljon nya offer varje år. Det betyder 3.000 barn varje dag, eller 125 varje timme. Dessa skrämmande siffror utgör del av min övertygelse att

barnsexhandel är: Ett brott mot mänskligheten, ett brott som kan förebyggas och ett slaveri som måste stoppas!

Taggar

2000-tal, 2006, Kungahuset, Kvinna

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/drottning-silvia-inledningsanforande-vid-ecpat-s-kunskapskonferens-om-barnsexhandel>